

გ ა მ ო ფ ე ნ ა

საქართველო – ლატვია: გუშინ, დღეს, სვალ

(ლატვიის აკადემიური ბიბლიოთეკის ფონდიდან)

2007 წლის 15 ნოემბრიდან 2008 წლის 15 იანვრამდე
საქართველოს ეროვნულ სამეცნიერო ბიბლიოთეკაში
ა.ალექსიძის ქუჩა 1-4, თბილისი, 0193, საქართველო

ლატვიის პრეზიდენტის
ვალდის ჯატლერსისა
და საქართველოს
პრეზიდენტის
მიხეილ სააკაშვილის
შესვენარა სამუშაო
ვიზიტის დროს
აშშ-ში 2007 წლის
25 სექტემბერს.

2007 წლის 18 ნოემბერს ლატვია აღნიშნავს
დამოუკიდებლობის გამოცხადების 89-ე წლისთავს.
2007 წლის 15 ნოემბერს საქართველოს მეცნიერებათა
ეროვნულ ბიბლიოთეკაში გაიხსნება გამოფენა „ლატვია
საქართველო: გუშინ, დღეს, სვალ.“ გამოფენა, რომელიც
ლატვიის აკადემიური ბიბლიოთეკის მიერაა
ორგანიზებული, გაძლევთ საშუალებას გაეცნოთ ლატვიის
ისტორიას, საქართველოსა და ლატვიის კულტურულ
ურთიერთობათა ფესვებს, ამ ორი ქვეყნის საერთო გზას
ევროგაერთიანებისკენ.

იანის ჩაკსტე (1859-1927)
ლატვიის პირველი პრეზიდენტი
(1922-1927).

ლატვიის დამოუკიდებლობის
დეკლარაცია.

უმნიშვნელოვანესი ისტორიული მოვლენები

დაახლოებით
მე-9 ს. ჩვ. წ. აღ.

კონტინენტალური გამყინვარების შემდეგ ჩრდილოეთში, ლატვიის ტერიტორიაზე ადამიანებმა იწყეს დასახლება.

დაახლოებით
მე-2 ს. ჩვ. წ. აღ.

ლატვიის ტერიტორიაზე შემოდიან ინდოევროპული წარმოშობის ბალტიელი მიწათმოქმედი ტომები, რომელთაგან დროთა განმავლობაში წარმოიშვა ლატვიელი ხალხი.

X-XIII საუკუნეები

ზოგიერთი ბალტიელი ტომები (კურშები, სელეები, ზემგალები და ლატგალები) ქმნიან ტომურ სახელმწიფოებს.

XII ს. მეორე ნახ.-XIII ს.

გერმანელი ვაჭრების და მისიონერების გამოჩენა დღევანდელი ლატვიის ტერიტორიაზე. ქ. რიგის დაარსება 1201 წელს. ტერიტორიის გერმანული გავლენის ქვეშ მოქცევა. ლივონიის დაარსება.

XVI ს.

ლივონიის ომი (1558 - 1583). ლივონიის ტერიტორიაზე პოლონურ-ლიტვური გავლენის გაძლიერება. კურშემეს და პარდაუგავას საჰერცოგოების დაარსება.

XVII ს.

პოლონეთ-ფინეთის ომი (1600 - 1629). ვიდზემე და რიგა ფინეთს ემორჩილება.

XVIII ს.

ჩრდილოეთის დიდი ომი (1700 - 1721). საუკუნის დასასრულამდე დღევანდელი ლატვიის მთელი ტერიტორია რუსეთის პროვინციად იქცევა.

1850-1870 წლები

ლატვიელთა ეროვნული თვითშეგნების გააზრება, ეროვნული მოძრაობის დრო. მოძრაობის ლიდერები „ახალი ლატვიელები“.

1918 წ. 18 ნოემბერი

ლატვიის სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის გამოცხადება.

1940 წ. 17 ივნისი

საბჭოთა ჯარების მიერ ლატვიის ოკუპაცია.

1941 წ. 14 ივნისი

სასამართლოს გარეშე ლატვიიდან სსრ კავშირის ჩრდილოეთ რეგიონებში, ციმბირში და სხვა შორეულ ტერიტორიებზე სვლასუფლებამ გადაასახლა დაახლოებით 20 000 ადამიანი, მათ შორის ახალშობილი ბავშვები, ორსული ქალები, ინვალიდები და მოსუცები.

1941-1945 წლები

გერმანელი ნაცისტების მიერ ლატვიის ოკუპაცია.

1945 წ. 8 მაისი

მე-2 მსოფლიო ომის შემდეგ ლატვიაში საბჭოთა ჯარები რჩება.

1949 წ. 25 მარტი

საბჭოთა სვლასუფლების მიერ მე-2 დებორტაციის განხორციელება. საბჭოთა კავშირის შორეულ ტერიტორიებზე გადასახლებულ იქნა 43 000 ადამიანი.

1990 წ. 4 მაისი

ლატვიის უმაღლესი საბჭო იღებს დეკლარაციას ლატვიის რესპუბლიკის დამოუკიდებლობის შესახებ, აცხადებს გარდამავალ პერიოდს.

1994 წ. 31 აგვისტო

ლატვიიდან გაჰყავთ რუსეთის ჯარები.

2004 წ. აპრილი-მაისი

ლატვია ნატოს და ევროკავშირის წევრი ქვეყანა ხდება.

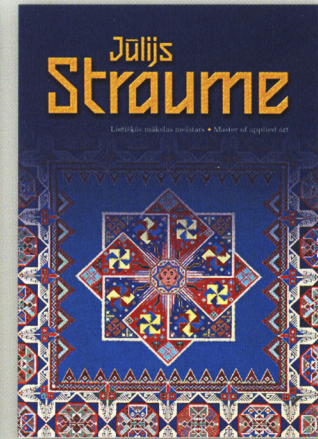
ლატვიაში ცნობილი პირველი ქართველი ბატონიშვილი პეტრე ბაგრატიონი გახლავთ (1818-1876), რომელსაც 1870 წლიდან 1876 წლამდე ლატვიის გუბერნატორის თანამდებობა ეკავა. სწორედ მისი ინიციატივით აშენდა რიგის ქრისტიანობის კათედრალური ტაძარი. პეტრე ბაგრატიონს სამეცნიერო წრეებშიც კარგად იცნობდნენ. ბაგრატიონის ნამუშევრებს იკვლევდა აკადემიკოსი იანის სტრადინში. მათ შესახებ სწავლულს მრავალი ნაშრომიც აქვს გამოქვეყნებული. მოგვიანებით, იანის სტრადინში საქართველოს მეცნიერთა აკადემიის უცხოელ წევრად იქნა არჩეული.

საქართველოსთანაა დაკავშირებული ასევე რიგაში დაბადებული გერმანელი ექიმის, ბუნებისმეტყველისა და მოგზაურის იოჰან ანტონ გილდენშტეინის (1745-1781) სახელიც. გილდენშტეინმა დიდი ხანი იცხოვრა საქართველოში და მოგზაურის დღიურების სახით იქაური ფლორის და ფაუნის ზუსტი აღწერები დატოვა. იკვლევდა ადგილობრივი მინერალების სამკურნალო თვისებებს, შეადგინა კავკასიის ეკონომიკური შეფასებები, გააანალიზა ამ რეგიონის სოფლის მეურნეობის და ვაჭრობის განვითარების პერსპექტივები. მისი კვლევის თემა ადგილობრივი მოსახლეობის ტრადიციები და Xდტდტბ ასევე ლინგვისტიკური მასალის შეგროვებაც გახლდათ.

აკადემიკოსი იანის სტრადინში

საქართველოს სახელი ლატვიელებისთვის პირველად ხდება ცნობილი მე-19 საუკუნის 80-იან წლებში, როდესაც გაზეთი „დიენას ლაპა“ თავის ფურცლებზე მრავლად აქვეყნებს მოთხრობებს ტიფლისში მოგზაურების შესახებ. 1904-1906 წლებში რიგის რუსული თეატრის რეჟისორი ცნობილი ქართველი თეატრალური მოღვაწე კოტე მარჯანიშვილი იყო. რიგაში „სოლომენკას“ ცირკის ადმინისტრატორის თანამდებობაზე მრავალი წლის მანძილზე ქართველი გიორგი შეანგირაძე მუშაობდა. 1905 წელს გიორგი შეანგირაძემ რიგაში გახსნა პირველი კინოთეატრი - "Royal Bio". 1929 წელს დაარსდა კავკასიელთა პირველი საზოგადოება „იგერია“, რომელსაც მოგვიანებით „კავკასია“ ეწოდა. საზოგადოება იღწოდა, რათა რაც შეიძლება მეტ ადამიანს მოესმინა ლექციები ქართულ სწლოვნებაზე, ისტორიასა და პოლიტიკურ მოვლენებზე. ამავდ დროს საქართველოში ცხოვრობდა, მოღვაწეობდა ან სამკურნალოდ ჩადიოდა ბევრი ცნობილი ლატვიელი მწერალი: იანის ეზერინში, პავილს როზიტისი, ერნესტ ბირზნიეკს-უბიტისი, იანის იაუნსუდრაბინში და ლინარდ ლაიცენისი. საქართველოში გასტროლების დროს დიდი მოწონება და მაღალი შეფასება დაიმსახურა ბრწყინვალე ლატვიელმა მომღერალმა მილდა ბრეჰმანე-შტენგელემ. ლატვიის საპატიო კონსული საქართველოში და ლატვიელთა საზოგადოების „Ave Sol“ თავმჯდომარე, პროფესორი რეგინა იაკობიე იკვლევდა ფარმაკოლოგ რობერტ კუფცისის მოღვაწეობას საქართველოში.

აღსანიშნავია რომ მხატვარი იული სტრაუმე იყო ლატვიის პირველი წარმომადგენელი საქართველოში. ლატვიის პრეზიდენტის ვაირა-ვიკე ფრეიბერგას საქართველოში ვიზიტის დროს ჩატარდა პრეზენტაცია წიგნისა „იული სტრაუმე გამოყენებითი ხელოვნების ოსტატი“. ლატვიის პრეზიდენტის ვიზიტთან დაკავშირებით ლაიმა კლავინას ეს წიგნი სპეციალურად ითარგმნა ქართულ ენაზე. სავაგებო კოლოფში მოთავსებული დედანი და თარგმანი ქმნის წიგნთა უნიკალურ კომპლექსს. იული სტრაუმე საქართველოში ცხოვრობდა და მოღვაწეობდა 1908-1925 წლებში. იმ დროს საქართველოს დედაქალაქ თბილისში ლატვიელთა დიდი დიასპორა იყო, რომელიც პირველი მსოფლიო ომის შედეგად ჩამოყალიბდა, ძირითადად, ლატვიელ ლტოლვილთაგან. ლატვიის საელჩო საქართველოში 1922 წლამდე მუშაობდა. 1941-1943 წლებში საქართველოს კინოსტუდიაში დეკორატორად მხატვარი რომან სუტა მოღვაწეობდა. იგი ქართული ისტორიული კინოფილმის „გიორგი სააკაძის“ მხატვრული კონსულტანტი იყო. რომან სუტას სიცოცხლე მოულოდნელად შეწყდა თბილისში 1944 წელს.

მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ ლატვიაში ქართველთა რიცხვმა იმატა, მეტწილად მოვლინებული სპეციალისტების წარჩეუ. მაგალითად, ლატვიის შამპანურის ქარხნები უმთავრესად დააარსეს საქართველოს მეღვინეთა ვაერთიანება „სამტრესტის“ სპეციალისტებმა, ხოლო ბრწყინვალე ქირურგმა არჩილ მანაბელმა რიგის ტრავმატოლოგიის და ორთოპედიის ინსტიტუტი დააარსა. აქტიური თანამშრომლობა გაღვივდა მეცნიერების დარგშიც. ლატვიაში უკრაინის დღევანდელი ელჩი რაულ ჩილანავა წარმოშობით საქართველოდანაა, კერძოდ ზუგდიდიდან. მას გამოცემული აქვს 80-ზე მეტი წიგნი ქართულ, უკრაინულ, რუსულ და სხვა ენებზე. ლატვიაში ქართველთა დიასპორა „სამშობლოს“ (დაარსდა 1993 წელს) მოღვაწეობის მიზანია: შეინარჩუნოს და გააღრმავოს ქართული კულტურა ლატვიაში, შეასწავლოს ქართული ენა ახალ თაობას, ერთად აღნიშნოს დღესასწაულები, შეინარჩუნოს კავშირი საქართველოსთან და სხვა ქვეყნების ქართველებთან. ლატვიელებისთვის ახლობელია ქართველების ცხოვრებისეული ფილოსოფია, გულდიაობა, ერთმანეთის ღრმა პატივცემვა და სამშობლოს შესაშური სიყვარული.

ლატვიის აკადემიური ბიბლიოთეკა

1524 წელს დაარსებული ლატვიის აკადემიური ბიბლიოთეკა ერთ-ერთი უძველესია ევროპაში. ბიბლიოთეკაში ინახება 3.4 მილიონ წიგნზე მეტი. ლატვიურის ფონდში მსოფლიოს 69 ენაზე გამოცემული წიგნია. ბიბლიოთეკის ხელმძღვანელია ვენტა კოცერე.

<http://www.acadlib.lv/>